

Dibuix: JORDI MARINÉ

TASTEU EL NOU

VERMUT "PEE-COWN"

EL RECONEIXEREU ALLÀ ON ANEU:

**QUI DEMANA UN VERMUT,
TROBA UN PEE-COWN!!!**

LO CULEBRÓ DE LO PEDRÍS

Per Pepito, Benet i Joanet

"ALLÀ BAIX"

(CRÒNIQUES D'UN POBLE)

Capítol-7: "GOLAFRERIA"

(RESUM: El nostre protagonista s'ha erigit, ja, en el narrador de la quotidianitat d'Allà Baix. Ja res el sorprèn ni l'altera el més mínim: sap que ha estat l'escollit per redimir aquells pobres éssers humans de l'oblit i l'abandonament de la resta de la Societat)

És ben cert que l'abundosa i frondosa fauna de personatges i de vivències amb què ha dotat tan gentilment la mare naturalesa aquest poble, fa que sigui tan digne de ser recordat, encara que només sigui per les particulars i inesperades formes que pot adoptar. És precisament aquesta la motivació que mou aquest recull d'anècdotes; de fet, només es tracta de donar-ne a conèixer una ínfima part, o potser només algun raconet, de la realitat d'"Allà Baix".

Recordo amb especial fervor aquell dia que esperava el meu torn al final de la cua del forn de la carretera. Davant meu, un senyor esperava que li toqués per fer la seva petició. Després d'escoltar el "què volia?" de rigor, ell se li va acostar a cau d'orella i durant uns segons va celebrar alguna forma de confessió, la qual va ser donada per acabada amb un rotund i fulminant:

—Què s'ha cregut que som, nosaltres? Ni pensar-hi! I ara, digui'm què vol realment i ja se'n pot anar!

—Doncs voldria cinc tortells de nata — Va ser la resposta. La dependenta, una mica astorada, va afanyar-se a servir-lo amb la clara intenció d'enllestir ràpidament i, una vegada de nou al taulell, va tornar a consultar-li:

—Els embolico junts o separats? — Que va rebre un espatarrant:

—No, no cal, me'ls enduré "posats"!

I no va caldre pas massa temps per acabar descobrint que, després de pagar cristianament, "endur-se'ls posats" consistia a calçar-se'ls al braç (tots cinc!), entre canell i aixella, sense esperar a sortir fora del recinte per començar a devorar-los.

I, és clar, em va faltar temps per preguntar-li a la dependenta què havia estat el que li havia demanat abans dels tortells.

—Doncs, miri, m'havia dit que posés preu a tancar el llum de la botiga durant cinc minuts! I per què?, li vaig respondre. Doncs perquè d'aquesta manera no s'entretindria a perdre el temps triant quin dolç menjava abans! El molt barrut!

LO RACÓ INQUIET

Atès el gran èxit d'aquesta secció, acabem la present proposta, que es va plantejar al número anterior, amb un darrer joc que presentem a continuació i que trobareu entre les paraules d'una brillant creació de l'eximi dramaturg gal·lès **Howlegar U. Wet** (de la Universitat Mash-K. Brears, de Massachussets). Es tracta de localitzar els noms de **21 fonts** del terme de Vilaplana al següent extracte.

(...) La **Mario** o la **Paula**, dues germanes precioses de cabell **moreno**, tenien tanta por dels ullals del **llop** com del **gas pestilent** que desprenia la seva pell. Per això, quan havien de passar sota la **figuera**, sempre duïen ben penjades **les creus** que el pare els havia regalat aquella **freda** tarda d'hivern, que la neu jeia glaçada a la **teulada**.

A l'infaust animalot li agradava amagar-se a l'empar de l'ombra d'aquell arbre, com aigua de **brou** regalat de lard, **que no cou** per més foc que s'hi posi; quiet, **com ajornant** el plaer per a més endavant.

Narra la història **trobada** que quan el **rossinyol** deixa anar el primer refiló per tota la **vila** i l'esquirol **supera mil arbres** més, se sent **gemir, ofegada**, la bèstia infesta, que **roman romancera**, tot esperant les dues nenes, molt a prop dels **masos** de l'**Aubellonet**.

Extret del seu llibre: "*With the root on the air*" (1986)

Amb el suport de:

AGRICULTORS!!!

VENIU APROVAR LA NOVA MÀQUINA DE LLAURAR:

BI-RELLA

ÉS EL NOVEDÓS SISTEMA MECÀNIC DUAL COMPLEMENTARI PER LLAURAR AMB ELS VOSTRES TRACTORS

LO CÓRNER

S'ACABA EL FUTBOL AL POBLE

(Redacció d'esports) Com era d'esperar, el resultat de la nefasta gestió de la junta de la UE Vilaplana precedent, conjuntada amb la inexistència d'actuació de la qual pretenia ser la successora, ha desembocat, com tan acostumats ens té des de fa ja molt de temps, en un nou, brillant, magnífic i esperançador projecte del nostre Ajuntament. L'actuació a la qual estem fent esment fa referència a la nova planificació cadastral de la partida que actualment ocupa les instal·lacions del Bosc de l'Olla.

Efectivament, ja s'ha fet arribar als (encara) inquilins del Bosc de l'Olla (entre els quals podem trobar: la UE Vilaplana, els "domingueros", els aficionats al trial o als ral·lis, els rovellonaires, els "parcel·leros", els brètols, o els habituals "usuaris" nocturns) la proposta d'adequació i transformació en zona d'esbarjo i oci del que antigament era el camp de futbol. Es tractaria de reconvertir la zona en platja artificial amb solàrium i piscina d'ones, rodejada de la tan característica zona boscosa que proporciona al sistema la necessària ombra natural. Tot plegat es destinaria a ser explotat durant tot l'any, donades tan particulars característiques, i a obtenir-ne (es preveu que) quantiosos beneficis, els quals segurament ajudarien a pal·liar les sargides butxaques del Consistori.

—Aquesta actuació pretén aprofitar tan immillorable localització per esdevenir la realitat de futur que tant necessita el nostre poble — ha manifestat el nostre alcalde —. Ja tenim assignats els diners, que ens han tocat dels **PITS** (Plans d'Integració Territorial Sostinguda) i el projecte ja està encomanat a la coneguda empresa constructora **PRO-US**, sa (Promocions Usucapió, sa) — ha afegit per concloure.

Com era d'esperar, la resposta de la part més afectada ha estat fulminant i ja s'han organitzat al voltant de la **MERDA** (Manifestació Esportiva Radical de Defensa i Atac) amb les primeres accions i pintades contra el projecte. Per ara, però, encara ningú ha gosat donar la cara (ho entenem, vist el nom del col·lectiu afectat, perquè seria més lògic que mostressin una altra part del cos!)

OFERTES/DEMANDES/CONTACTES

- Lingüista a l'atur, s'ofereix per a treballs de llengua. Especialitzat en la generació del 69. Domino tots els idiomes (francès, tailandès, grec, birmà, etc) (**Eulogi Goló**)
- Botànica a l'atur, s'ofereix per a cuidar tota classe de plantes i jardins. Especialitzada en plantes d'horta i comestibles. (**Alba Hergínia**)
- Zoòloga a l'atur, s'ofereix per a cuidar tota classe d'animals. Especialitzada en animals salvatges i tropicals, de companyia. (**Anna Conda**)
- S'ofereix "*chico para todo*" a l'atur. Especialitzat en tot. (**Narcís Quito**)
- Filòsof a l'atur, s'ofereix per a donar classes. Especialitzat en el "Discurs de la capacitat intuïtiva del capteniment incoatiu i la paraula exacerbada en el marc del moment procliu i la futilesa del defalliment". (**E.Kant Amagnanes**)
- Feixista a l'atur, s'ofereix per a fer feixos. Especialitzat en tota classe de feixos: pi, roldor, alzina, etc. (**A. Ribes Paña**)

▶ L'endevinala

Vaig rodar muntanya avall,
fent gran atzagaiada.
Ara, jec sota el cinglall
i us contemplo, ben parada.

.....ÚLTIMA HORA.....

NOVES INFRAESTRUCTURES A VILAPLANA

(Redacció) Ja es poden consultar a les dependències de l'Ajuntament els plànols del que han de ser les noves i modernes instal·lacions del CC (Circuit dels Camps), un moderníssim complex esportiu, específic per a la pràctica d'esports relacionats amb el món del motor i la velocitat. Efectivament, un nou èxit de gestió del nostre consistori va avançant per bon camí i amb passes de gegant quan només falten ja els darrers retocs de tan faraònic projecte.

Es preveu que les expropiacions de terrenys, que començarien a mitjans d'agost, abastaran una franja de terreny localitzada principalment a la partida dels "Camps de Vaques". De la resta, només se'n sap que la recta de tribuna amb quasi total certesa s'anomenarà "Recta del Carletes".

RECICLATGE DEL MOBILIARI URBÀ

(Redacció) Una filtració, de total garantia, ha fet arribar a la redacció del TTM que l'Ajuntament ja ha trobat i definit un nou ús per al dipòsit vell del poble. Sembla que la idea inicial de reciclar-lo sota la forma de cova subterrània (com és el cas de les de Tarragona i l'Espluga de Francolí) es va abandonar molt aviat per no adequar-se als requisits del FOTRE (Fons Orientatius per a Treballadors Rurals Especials). La segona opció sí que va tirar endavant: es tractava d'aprofitar la capacitat del vell receptacle d'aigua per fer una primera selecció d'aigües fecals, abans de ser distribuïdes cap a la flamant depuradora del Pont Vell. Les obres ja han començat a fer-se i ja es poden veure els carrers oberts, a punt per instal·lar les noves conduccions del clavegueram.

Espai patrocinat per:

PAGESOS! NECESSITEU L'AJUDA DEL NOU MOTOCULTOR:

Q-RET tdi

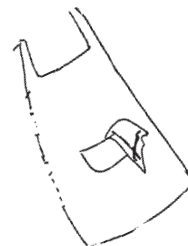
Ja teniu a la vostra disposició la meravella de la modernitat, amb la qual podreu desplaçar-vos i treballar amb tota comoditat (Aire Condicionat, ABS, Freses d'Aleació i Airbag del Conductor de Sèrie)

CATÀLEG AVANÇAT DE CUINA AMATEUR

TEMA - 7 (6a. Recepta) : "OU CARAGOLAT"

Per **Mariona Redona**

Ingredients: 2 ous, oli i sal (per a una persona).

Preparació: Poseu una paella al foc amb una miqueta d'oli. Esclafeu els 2 ous en un plat fondo, poseu-hi una miqueta de sal i procediu a batre'ls fins que s'emulsioni la barreja i assoleixi una textura escumosa. Aboqueu el resultat a la paella i espereu que comenci a quallar per sota. Una vegada van apareixent rosses ("cremadetes") les vores de la truita, procediu a fer la *caragolada*, arromangant una vora cap al centre i fent el mateix moviment amb l'altra vora. Finalment, gireu el resultat perquè acabi de quallar tota de manera uniforme. I ja es pot servir.

Temps de Preparació: 7 minuts.

Dificultat: Mitjana-Alta (per a iniciats).

Curiositats: Altrament anomenada "*Tortilla Francesa*" (adjectiu que se li atorga pel fet que durant la guerra del francès escassejaven les patates i no es podien fer les tan conegudes "*Tortillas Españolas*"). Presenta una coneguda variant, més atrevida, anomenada *Truita amb Trampa*, que es caracteritza per afegir una mica de farina a l'emulsió i no fer la "caragolada", aconseguint així un efecte dels moderns *crêpes* francesos.

Recomanacions: Una vegada més, tornem a tocar els ous, però ens ha semblat oportú de retrobar de nou aquest preciós regal de la natura per començar a treballar els moviments específics i variants de la *Nova Cuina Amateur*. Realment, cal força perícia per aconseguir encavalcar una i altra vora del líquid mig quallat sense que es trenqui i mantenint-ne, al mateix temps, la uniformitat del conjunt. Segurament caldran diverses proves fins que es pugui assolir la perfecció del mestre, però ben bé val la pena! Us ho garanteixo.

Finalment, val a dir que l'ou caragolat és el complement perfecte per a un entrepà. Acabat de fer, ben calentet encara, entre les dues meitats d'un bocí de barra de quart ben sucada amb tomaca, fa que s'assoleixi un dels nivells més elevats de l'art culinari amateur modern.